

Előzetési árak:
Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.
Egyes szám ára 16 kr.

BUDAPEST, 1885. JANUÁR 11.

Megjelen minden vasárnap.
Előfizethető a kiadóhivatalban Budapesten,
Koronaherezeg-utca 3.

TOLNAI LAJOS.

MAGUNKTÓL tán soha sem jutott volna eszünkbe, hogy *Tolnai Lajos* arcképét kiadjuk. Hiszen annyi a képviselő, hogy csak győzzük őket lefotografálni. Már pedig az egyszer bizonyos, országszerte elismert dolog, hogy egy-egy képviselő hiresebb és nevezetesebb ember, megörökítésre érdemesebb személység, mint akár egy akadémiára való író-sereg. (Lám, *Fókai Mór* is azt tartja, hogy ő csak úgy ér valamit, ha képviselő lehet, hiában istenkednek neki évek hosszú során át, hogy ugyan hagyja ott azt a politikát: kár neki magát abba ölni).

Hát — mondjuk — nem is jutott volna nekünk eszünkbe *Tolnai Lajos*, a ki még csak nem is képviselő, még csak nem is vasuti igazgató, hanem az

történt a napokban, hogy a «*Budapesti Szemlének*» egy *d* betűben elbujt embere (ugyan kis emberke lehet, hogy egy kis betűben el tud rejtőzni!) *felfedezte* őt. Igen ám! A mit széles Magyarországón még senki sem tudott, a miről maga *Tolnai* sem álmódott, a «*B. Sz.*» kisütötte, hogy *Tolnai Lajos*, mint író, *tehetség jelét* mutogatja egyik legújabb regényében.

Ueczu lelken! Ez aztán nagy dolog ám! Mégis csak érdemes ezzel a *Tolnai*-val szóba állni. Vagy nem különös szerencse-é, ha valaki bekerülhet abba a gyönyörű virágcsokorba, a melynek minden mák-virágjáról nap-nap mellett azt írja egyik-másik ujság, hogy: *Kutyabagosi Máté* tehetséges író-társunk, *Nyávo*gi *Tihamér* szép tehetségű író-társunk, *Buta Kázmér* szép reményekre jogosító író-társunk és a többi.

Hej, de bizony csak szerencsés ember ez a *Tolnai* Lajos.

Mert hiszen mit csinált ez az ember eddig? Irt egy csomó regényt, irt egy másik csomó költeményt — köztük valamelyes balladákat, a milyeneket Arany óta senki más, — azután foglalkozott esztétikával stb. stb. és ezekről az írka-firkákról közönség és józan kritika (ah! egyik olyan kis számu, mint a másik). már rég idők óta elismerte *némi tehetség* jelét.

Hát nem nagy szerencse-é, mikor a B. Sz. is elismeri, hogy valami tehetség van benne? Hiszen édes *Tolnai* Lajos ur! ön igen elmaradt ember, ha azt hiszi, hogy valaki az által, ha mintaszerű dolgokat produkál, már elér oda, a hol a halhatatlanság italával megkínálják és egy kis harapni valót is adnak hozzá. Oh, uram! annak más utja és módja van. Uraságod olyan furcsa ember, hogy csak ir, ir, szívet-lelkét, áldott szép tehetségét oda nyújtja pazar kézzel, hanem mikor odanyújtja, nem veszi le a kalapját, mikor jól lakatja szelleme mannájával az embereket, nem csókol kezét senkinek, hogy «kedves egészségére kívánom»: aztán hát azt képzele: azért adott az isten uraságodnak száját és nyelvet, hogy csak *igazat* mondjon

velük? Hát kezét és lábat azért, hogy az egyikkel dolgozzék, a másikkal egyenesen járjon, nem pedig azért, hogy csuszszék-mászszék velök? meg aztán mit képzel: miért vannak itt a fából faragott bálványok, ha nem azért, hogy imádják őket, a mit pedig ön nem tesz? hát a czehek és összebujok miért kerülnek el figyelmét, hogy oda menne és ott gajdolná velök az ő nótájokat?

Hja! így aztán puczoválja csak ki hamar a köntösét, és menjen audienciára a Szász-Gyulai-Beöthy dinasztiahoz és köszönje meg alázatosan azt az ordót, a melyet a *Budapesti Szemle* hivatalos hasábjain oda ajándékoztak önnek: a tehetség jelének elismerését, mert az nagy dolog ám.

*

Egy historiácska.

Swift vidéki pap volt. Írásaival, kérlelhetlen szatirájával úgy maga ellen zúdította az eklézsiáját, az eklézsiája környékét, hogy el kellett onnan Londonba menekülnie.

*Swift*et a westminsteri abbóságban temették el.

És — ő róla is általános a vélemény, hogy nem volt minden tehetség nélkül.

MAGYAR RUHA, MAGYAR SZÓ.

Valahára, nagy sokára	S valahára, nagy sokára	Lassan, lassan haladunk már,
Látni népet ős ruhában	Magyar szót is hall az ember,	Az igaz, hogy nagyon lassan,
Oda fenn a király előtt,	Oda fenn, ős Buda-várban	Ám, ha kedvünk meg nem lankad,
Oda fenn, ős Buda-várban.	A német szót törni nem kell.	Czélhoz érünk bizonyosan,
S milyen csoda: hogy megtetszett	Magyarul megy a szokásos	Magyar szó fog hangzani ott
Másoknak is az a mente!	Fényes, pompás ceremónja...	Hires fényes Budavárban,
Hír beszéli: nemcsak magyar	Hej, erre is de hiában	Csak a kik ott megjelennek:
De több német is felvette.	Vártunk már sok száz év óta.	Szóljanak magyarul, bátran.

Tarul.

IRODALOM.

A fővárosi levélhordók az újévben a rendes postakönyvecskék helyett piros fehér-zölden nyomott verset osztogattak szét a közönség között. A versből ide iktatunk egy strófát:

«Emelet vagy pince-szoba,
Állok én mindenütt szóba,
A magashan vagy mélységben
Szolgálatom híven végzem».

Mint halljuk: egy Kisfaludyista írta.

*

A «Budapesti Szemle» egy névtelen kikiritkusa lerántotta Tolnai Lajos «*Dániel pap lesz*» című regényét. De meg is érdemli! Mért lesz pap és nem püspök?

*

Nem rég közöltük a Kisfaludy-társaság jelöltjeinek névsorát. E névsor, mint értesülünk, hiányos, mert még a következő költők és nem-költők vannak tagoknak kiszemelve:

1. *Posa Lajos*. Erdemei: Vejszeczkek, bajjadáczkák és népdajoczkák. Ajánlja: a Kisdedővő egyesület.
2. *Birka Máté*, piprócsi kálvinista rektor. Ajánlja: Szász Károly, kálvinista püspök.
3. *Duhaj Fónás*, kis kátyúsi református harangozó. Ajánlja: Szász Domokos, kálvinista püspök.
4. *Kiss József*, budapesti izraelita kántor. Ajánlja: Dr. Kohn, főrabbi.
5. *Kecskés Döme*, lutheránus templomi szolga. Ajánlja: Prónay lutheránus pápa.
6. *Vutki Iván*, gör. keleti pedellus. Ajánlja: Szamarov Asinus metropolita.
7. *Ling-bing-csing*, kinézer. Ajánlja: Kong-bong-zsong, főmandarin.

Az a várt madár.

Azt mondja Jókai: Vár a magyar egy madarat, de nem a Turul madárt, hanem a sült galambot; azt mondja Magyar Kakas: Várja bizony sok magyar nem ám a sült galambot, hanem azt a — kétfejű madárkát.

A petőfiak közgyűlése.

Zsűfölt terem.

Beóthy Zsolt be akar menni, de nem jut már neki hely; Gyulai Pálnak még jutna, de éppen azért nem akar bemenni, ellenben ha még neki való hely se volna, akkor minden áron be akarna menni.

A mellékteremben valaki a torkát köszörüli. Publikum oda figyel: ez Jókai lesz, a ki a megnyitó beszéddel jön.

Komócsy Józsi szól a néphez. A nép arca még mindig kerekre van mosolyogva, várván a Jókai megnyitó beszédét.

Tisztelt emberek!

A kire a tisztelt mindenkinek ez al-

kalommal olyan nagyon fáj a foga, annak most magának is a foga fáj: tehát nem jöhet ide.

Koszorúsunk ma a koszorúját nem a feje bubján, nem is babérból, hanem az állán és unslagos kendőből viseli.

Ennél fogva, tisztelt uraim és hölgyeim, engemet ért az a szerencse, hogy (Jókai Mór) legyek, a ki a kötelességét megteszi, és ezennel megnyitom a díszülést. Hanem ne tessék félni nagyon: holnapudvari bál lesz, arra majd meggyógyul ám e mi elnökünk is.

Üljünk. (Leül.)

Figurányi Emil kis-titkár felvassa a titkári jelentést, a melyből megtudjuk, hogy a ki titkár, hát az tartson titkot és ne beszélje ki a szegénységünket. Mert hát igen szép az, mikor megdicsérhetjük a derék hölgyeket, hogy üléseinket látogatják, hanem hát mért nem tudja már ezen a néven megdicsérni az urakat is? Tegye meg máskor.

Szász Gerót hirlapírói tisztünkhöz képest is első helyen kell említenünk, mert első felolvasó ő volt, de még mennyivel inkább dicsérjük őt, ha tudjuk, hogy a derék rééformátus esperes gyalog jött fel Kolozsvárról, csak hogy maga olvashassa fel a verseit.

Oh, a hiú ember! Azt hiszi, hogy ő a szépségével hódítja meg majd Budapestet. Pedig hát: meghódította bizony a szép költeményeivel. Egyébiránt általa be nem vallott, hanem mindnyájunk által kitalált célja az ő ide gyaloglásának az volt, hogy bebizonyítsa, miszerint ő nem az énekes Szász Károlyék családjából való; ezt bebizonyítania fényesen sikerült: csakugyan nem mond egy magánhangzó helyett hármát és nem ír rossz verseket.

Ezért tudjuk méltányolni, hogy a tapasztalt eredmény után jovialis barátunk oly fiatalos kedvvel megint részánta magát, hogy gyalog vissza is megtegye az utat. Hiába mondtuk neki, hogy hiszen csak itt van a kert alatt a vasúti indulóház.

Rég nem láttuk már a mi jó barátunkat, Jainkef Kisscht. Ezúttal tréfi balladával állt elő, meg- és elénekelvén Dózsa György nagy magyar kommunista esetét. A maroknyi poeta emberke olyan tüzzel és lelkesedéssel tette tönkre Dózsa Györgyöt, a mint azt a rovott életű Dózsa György valóban megérdemelte. Igazi zivatar egy pohárban.

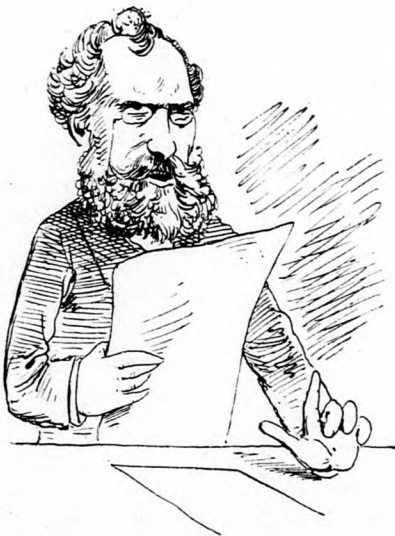
Ez meg itt, a ki most következik, Tolnay Lajos. Tehetséges kezdő író. Legalább a «Budapesti Szemle» egész nagylelkűséggel megillette őt ezzel a czimmel.

«Nagy urak nyári fészke télen», — ez volt a felolvasott rajzának a czíme.

Ő nagy ember, de nem nagy úr, — hanem az igaz, hogy nyaralni csak éppen most a télen jött hozzánk. Reméljük eltalálja a célzást: t. i. hogy ebben a téli időben igazi nyári melegséggel, szeretettel fogadják őt körünkben, «a tehetséges fiatal kezdőt».

A taps és éljenzés, a mely a felolvasást követte, meggyőzhette őt a felől is, hogy ezúttal nem tévesztették össze őt az immár nem kezdő, hanem pályájának delelőjén álló nagy Tolnay Lajosral, a vasútigazgatóval. A kis harkályt a nagy harkálylyal. Ez is valami.

Legutolsónak maradt Balázs Sándor. Ő legújabbán olvasó kanonokságra pályázik: nincs Kisfaludy- vagy Petőfi-

társasági ülés, a melyen ő fel ne olvasna.

Mondjuk: olvasó kanonokságra pályázik, mert azt nem hisszük, hogy akadémikus akarna lenni, hiszen ott tudvalegőleg ki nem állanak, ha olyan dolgokkal állana elő, a melyek felolvasása mellett nem lehet elaludni.

«Egy rút leány» története volt a felolvasása tárgya; persze hogy nagyon tetszett, mert a hallgatóság között nem találkozott egy sem, a ki magára vehette volna. Csak egy hibája volt, hogy t. i. a terem-szolga oda vitte neki a terem kulcsát azzal az utasítással, hogy majd aztán, ha be tetszik végezni, tessék bezárni az ajtót».

Ez alatt pedig Gyulai Pál és Beöthy Zsolt ott leskelődtek a kulcslyukon. És éven ette őket a mérég, hogy soha őket ilyen szép publikum nem hallgatja.

Gyulainak megfájdult a foga; egy csapásra két légy: megfájdult a mi publikumunkra, és megfájdult azért, hogy legalább abban hasonlíthasson a Kisfaludy-Társaság elnöke a Petőfi-Társasághoz.

Végre Szana Tamás is következett.

A szellemi után jött a szalámi, ülés után üdülés, vers után leves, szó után szósz, dal után hal, rajz után spajz, ballada után falada, tus után hús, stb. (Látod, Borszemjankó, én is tudok ilyen viczezeket.)

Ez volt a kitünő műsor, mert nem volt benne műbor, aztán az elnöknek csak úgy került egy kis tekintélye, hogy szép hölgyeket is hozott magával.

És a világon ez az első alkalom volt az, a melyiken bebizonyult, hogy nem az aszonyok beszélnek ám olyan sokat.

Ugyanazért: Uram, uram! Szólok az úrhoz! — Adjon isten nekünk, az irodalomnak egy esztendőben háromszázhuszonöt újévet! Amen.

A FORTUNÁBÓL.

Régóta várják már a magyarok, hogy mikor lesz a nyulból jáger? Hát bekövetkezett, hogy a jágerből lesz nyúl: a királyi ügyészeket perlik be. Az a vád ellenök, hogy minden igaz ok nélkül ott feledték a börtönben a vádlottakat. Vajjon milyen büntetést szabnak rájuk? Bizonyosan azt, hogy őket meg ott felejtik a hivatalukban szintén a nélkül, hogy erre igaz ok volna.

— Későn kehültem haza valamelyik éjjel. Látom, hogy valaki iszonyúan hán-gatja egy ház csengőujját, döngeti a kaput, hozzá meg tipeg-topog a lábával a nagy hidegben. Megkér-dezem az embehemet: «Mit csinál az úh?» «Tánczo-lok», — felel az félig bosz-szúsán, félig nevetve, — «Megálljon csak kéhem», — felelek neki, — én itt lakom a másik oldalon: mindjárt lesz önnek vis-á-vis-ja».

— Úgy esett a dolgom, hogy valamelyik éjjel egy vendéglőben kellett meghálnom. Heggel hozza a pinczéh a számlát. «Benne van-e a számlában a kiszolgálát is?» — «Nincs, — felel a pinczéh, — ez az uhaságok gavalléhsá-ságáha van bizva». «Hát ha én nem akahok gavalléh lenni?» — «Akkoh egy fohint», — válaszol a pinczéh. «No bahátom, akkoh mégis inkább gavalléh leszek: fogja ötven khajezáh».

— A Muki hoppant dícséphet egy hölgyet, hogy milyen gyönyöhü tehentés az! «Hát pajtás, — mondok neki, — ha olyan szépnek találod, éhvényesítsd hozzá való jogaidat». «Miféle jogaim lehetnének nekem ő hozzá?» «Hát nem tudod, hogy a nemzetközi jog szehint neked itt elvitázhatatlan előnyöd van? Te vagy az ő szépségének a legelső felfedezője».

CSODA KÚRA.

— Elismerő levél. —

Tekintetes Tisza Kálmán gyógyszerész úrnak Helyben.

Fisz:teelt uram!

Kötelességemnek tartom önt értesíteni, hogy „cs. kir. udvari bál“ nevet viselő új találmányún orvossá-gáról önnek elismerő nyilatkozatot teszek. Az ön találmányának a hatása kitünő, mint az én alább eladandó esetem bizonyítja:

F. évi január 6-ára megígértem, hogy a Letöfi-Társaság dísz-ülésén mint a társaság elnöke, meg fogok jelenni s a megnyitó beszédet megtartom. — Megelőző nap este azonban a trónörökös tájeka felől fúró hideg szél, melyet bizonyosan a trónörökös általam együtt szerkesztett körösügyes könyv lapjai keltettek, s a mely a Letöfi-világban tudvalevőleg felülről igen keményen szokott lengedezni, olyan nagy hűtést eredményszerelt nálam, hogy másnap mintha csak kicsé-zeltek volna Komócsy Józival. Természetes, hogy el nem mehelttem a Letöfi-Társaság dísz-ülésére.

Jött azonban az ön fentebb említett csoda-szere, az „Udvari bál“ című paszta, s csodálatos módon egy 24 óra alatt semmi bajom se volt, elmehelttem Budára az udvari bálba, azután megint legfelsőbb audienciára.

Fogadja szives elismerésem mellett legnagyobb köszö-netemet és azon ígéretemet, hogy szeret velem hasonló betegségekben szenvedő embertársaim közt a legszor-galmasabban fogom terjeszteni.

Maurus.

SIKKASZTÓ PÉNZTÁROSOK ELLEN.

Az lesz a legjobb, ha pénztáros és ellenőr ilyenformán kénytelenítettnek egymás ellenőzésére.

A KASZÁRNYÁBÓL.

INFANTERIST DOBOS. Megin-stállom átosszon, vitéz főhadnagy uram, egy nagyon vihtiges dologról szeret-ném ha felvilágosítna.

FŐHADNAGY ZSERZSABEK. Eh, hadd el, hiába oktatlak én már tégedet! Legalább háromszor olyan számár vagy, mint a hogy a Dinst-reglama megengedi.

VÍG CZIMBORÁK.

— KORRAJZ. —

(Folytatás.)

II. Pálya-választás.

A gondolkozás keserű munkájához, úgy látszik, legjobban értett Hatfejeő Tihamér: ő szólalt fel legelsőnek:

— Barátom, hogy hiába való dolgot ne végezzünk, ajánlom hogy tervszerűen cselekedjünk, azaz: a három megélhetési mód közül előbb csak az egyiket hányjuk vesszük meg jól.

— Helyes! — véli Virsly Kázmér, — még pedig essünk túl legelőbb is a nehezebbiken; azon törjük most a fejünket, hogy miképen lehetne megélni a munkából? Ezen gondolkozzunk fiucskák.

— Pajtásaim! — szól Czihery Taksony, — a mi a munkát illeti, nekem már is volna egy jó ötletem. Mindnyájunk praxisából indulok ki, midőn azt állítom, hogy a kártyákkal roppant üzletet lehet csinálni.

— Hüü! te szerencsétlen! — esik neki mindakettő, — hiszen épen a kártya volt egyik tönkre-tevőnk.

— Csendesen csak! — folytatja Taksony, — hiszen nem is azt mondom én talán, hogy mi kártyázzunk, hanem csak felhozom, hogy a mint mi kártyáztunk s a mint kártyáznak ma az emberek mindenfelé, evidens, hogy temérdek kártyát fogyasztanak: állítsunk kártya-gyárat.

Ez már megfontolandó dolog volt. El is csendesedtek, hogy újra gondolkozzanak egy kicsit. Bizony jó üzletet lehetne ezzel csinálni. Ezúttal aztán Virsly Kázmér volt a gyorsabb észjárású s a mint ott ült a két czimbora közt, megfogta egyiknek is, másiknak is a kezét és nagy ünnepélyességgel a következő szavakkal ütötte agyon a Czihery gondolatát:

— Czimboraím, hiszen nincsen ahhoz a gyár-állítás-hoz nekünk egy megveszekedett garas ára tőkénk sem!

Oh, kiállhatatlan czudar fátum, a ki adsz jó gondolatokat és nem mellékelsz hozzá mindjárt egy esomó pénzt is.

Muszáj volt tovább gondolkozni.

Szegény fejeik! azok ugyan jól megbűnhődtek, hogy előbb nem szoktak erre a munkára. Mikor egy-egy jó ötlet került volna már, nyomban semmivé tette azt az az állandó tilalomfa, melyre oda volt írva: «szakértelem, tőke».

Kisült, hogy mégis a legokosabb volt köztük Hatfejeő Tihamér, mert utoljára is annak jött a legjobb gondolata:

— Fiuk! én az istennek sem töröm tovább a fejemet.

Hogyan? — szólal meg Czihery Taksony mélyázza, de mégis szemrehányóan, — hát mi rajtunk akarsz megélni?

Virsly Kázmér felkelt és zsebre vágta a kezét.

— Tihamérnak igaza van.

— Hogyan, — rémüldözött Taksony, — te is? Én tartsalak el benneteket?

— Dehogy tarts czimbora! hanem hasztalan itt minden okoskodás. Fiam, én most bejártam gondolataimban miniszteri titkárságot, bankdirektorságot, kormányozható léghajó feltalálását, hajnövesztő szer-

csinálását: mégis így tértem meg belőlük, a hogy itt látsz. Jobb ha falba vered, mint ha gondolatokon töröd a fejedet.

— Így állván a dolog — összegezé az eredményt Hatfejeő Tihamér, — kimondom a tanácskozás végzését, t. i. hogy a Kázmér apjának jó tanácsbéli hagyatékából a «munka» rovat alatt lévő részt nem vesszük igénybe.

Hanem erre felállott a helyéről Czihery Taksony, oda bökött az ujjával a két czimbora elé, és azt mondá:

— Én separatum votumot adok be. Én igenis meg akarom próbálni a munkát.

Jaj de neki rontott a makaes fejének a másik kettő:

— De hát ember! mond meg, hogy mihez fogjunk?

— A szabad-művészetekhez! — felelt nagy eltökélt hangon a szilárd Czihery Taksony.

— Részletezzünk. Mit értesz te szabadművészetek alatt s jelesül: melyikünket melyik művészetre tartod alkalmasnak?

— Nem olyan nehéz eltalálni: Tihamért épen versírás mellett találtuk. Legyen ő költő, nem kell hozzá csak egy szép hölgy, a kihez verseit írja; te Kázmér pajtás elmehetsz ujságírónak: pompásul tudsz füllen-teni, veszekedni.

— Nos? és te?

— Majd én is találok magamnak valamit. Teszem azt, segíték a színházban, mikor a Tihamér darabját fogják előadni.

— Mint színész?

— Nem, mint tapsoló.

A mennyi eszköz volt, azok bizony hirtelen ráadták magokat: jó, tehát leszünk költők, írók.

Ah! istenem, istenem! Hogy még idáig csak egy-pár száz ujság van nálunk, valóságos csoda, hogy csak három akadémiára való költő: valóságos szegénység. A megbukott diák elmegy költőnek, az ügyvéd, a ki váltót hamisított, emiatt elszökött, bejárta Törökországot és Bulgáriát, haza kerülve sorra járja a szerkesztőségeket, hogy ő távezéseket akar írni az ő «utazásairól», a végzett földesúr beáll publicistának s vezérezikketek ír az okszerű gazdálkodásról, az államháztartásról, a divathölgy, a ki nem tud már másképen feltűnést kelteni a világban, a szerkesztők nyakára jár, és ír nagyvilági memoirokat és regényeket, (persze nem a maga, hanem a barátnői memoirjait és regényeit), jó egy pálya is az az írói pálya. Csak akarat kell hozzá.

És valóban, a mi hőseinknek is csak akarni kellett. S volt bennök bátorság elmenni egy tekintélyes napi lap szerkesztőségébe s azt mondani:

— Szerkesztő úr! Mi, Hatfejeő Tihamér és Virisley Virsly Kázmér vagyunk.

— Ah! — szól mosolyogva a szerkesztő a nevek hallatára. — örülök hogy szerencsém van; névleg már rég van szerencsém uraságokat ismerni. (Abból az időből, mikor mindennap ilyen kezdetű újdonságokat irtak róluk: «Hallatlan könnyelműség»; «Nagy liezítáczio».)

— Hát azért jöttünk, hogy mi dicső ősök ivadékai így állunk a világban, a mint itt lát bennünket az úr: aztán meguntuk ezt az állapotot nagyon, szeretnénk munka után látni. Mindketten határozott hajlammal bírnak az írásra: szegődtesen be bennünket munkatársul, azaz csak egyikünket, mert valamelyikünk a költészetre fogja magát adni.

— Ezer örömmel uraim! csak szíveskedjenek eldönteni, hogy melyik marad itt?

Az is könnyen ment. A két vig czimbora gyufát húzott rá: fej-e vagy nem fej? A maradás Virisley Virsly Kázmérra esett. Tehát Hatfejeő Tihamérnak költőnek muszáj volt lennie.

Az első kísérlet tehát pompásan sikerült.

A három czimbora össze jött megint s a jó sikerfeletti örömeiben nagyokat öleltek egymáson. Hiszen

kétségtelen, hogy a másik kettő igyekezetét is siker fogja kísérni.

Voltaképen már csak Cziherynek nem volt állása. Az nem volt olyan élelmes, bár ő volt a feltalálója a jó gondolatnak. De épen azért azt mondta neki a két vig czimbora:

— Pajtás, te úgy is tudsz jókat gondolni, hát nem féltünk mi téged, majd találsz te magadnak is valami jövedelmező mesterséget.

Azt mondta rá a nemes Czihery, hogy bizony talál. (Folytatása következik.)

MARISKÁHOZ A TÁVOLBAN,

Mariska, volt-e szép szilveszter-estéd?
É: az újév hozott-e valamit?
Lám én (a nyári rövid ösmerezség!)
Hozád küldém el szívem vágyait.

S míg vágyaim a messze vándorítón
Keresték apró lábaid nyomát,
Egy tarka pillangó (nem is gyanitom
Hogy jött be?) lengett a szobámon át.

Mondd, mely vidékről jössz, te tarka lepke,
Miznek vagy tán, egy édes izenet?
— „Én vagyok a Mariska izenetje,
Sóhaj vagyok, mit ézted zebeget!”

Légy üdvöz nálam e magányos estén,
Maradj soká itt, elbeszélgetünk!
— „Nem, nem lehet, akárhogy is szeretném,
Még szárfelé kell menni”. — s tóra tünt.

Még szárfelé kell menned, szárfelé még?
Sohaj valál, mely szárcért libben el?
His angyalom, hát én csak annyit érnék?
É dehogó szív, e forró kebel?

A mint gondolkozom mélyen, sötétén,
A tarka lepke visszajön megint,
— „Téged találtalak csak itthon épen,
Mulat, dozbérol, — lump a többi mind!”

Mariska is magában üldögél houn,
Már pongyolában lették vágyaid,
Ha ott volnál, hogy csipne ő galléron
Féleskolgatni égő sóhajit!”

Animo.

Zwiebeleszfy Aranka

egyleti dáma levele Knofelblüh Rozinához.

Schér Rosinchen!

Van mit beszélni a fővárasban. Az odvari báhról foly a tratsch mindenütt.

Szükségességek tartok neked kijelenteni, hodj én nem vettem részt az odvari bálon; — ógy-e: szinte hihetetlen? Hanem mán örölkök magamat rajta. Todolsz: én nem szeretek az etiket, kivált az ollejan etiket, a mellij azt kiszab, hodj millejen rohában kell megjelenni. Kellett Bodán kerek rohában megjelenni. Wie haiszt? Kerek roha? Hát ezt még külön isch meg kell határozni? Hiszen ha csak kerek roha kell, akkor vadjok én a legelső odvari bál-fühig: csak nézzen meg az odvarmesteri hivatal minden tagjaimat, be kell neki látnia, hodj én rajtam nem csak kerek lehet a roha, hanem egészen gömbölyő.

Nü: de nem voltam ott. Esch todolsz, hodj ennek isch ki az oka? A férjem, a Móriéz! Miliasszen krie zall er sich schmäden: van pénze, spiritusz és réztoll-fabrikja, és még se nem tudott magának megszerezni odvarképesség.

Képzelheted: milljen a válás a bál estéjén a Herr Baron Rittmeistertül, a ki sietett fel Bodára. Boszósan kérdeztem: hát én mikor mehetek el már edszer edj odvari bálra? Azt mandat ő majd elvisz engem, ha majd a redotban rendeznek maszken-balt akkor majd fogja álmi a meghívón: kéretnek mentül edszerőb rohában a hölgyek megjelenni. — Már csináltatam isch a toilettetmet: edj uszó-hojzen és edj maszki. Ez lesz elég edszerő. — Agyó!

A tied

Aranka,

Edle fűn Zwiebeleszfy.

Jó darab.

— Nos leányom, hogy tetszett az új darab!

— Óh nagyon jól! Képzeld mama: valamennyi leány férjhez megy benne.

UJ PÁRIS.

(Kanapé-pör.)

„Hopmesterné hogy ki legyen? Tisza mond meg eztet!“
Fránya Tisza furfanggal szól: „Legyen az a legszebb“.

PROLOG.

(Szavalták a könyvkereskedő segítők „Csak szorosán“ egyletének jan. 5-iki estéjén.)

Hadd senjkek féltésörek, rólátok.
Kik esmét, scellemet, könyvet kínáltok.
A mienknél nem jobb a társatok.
Köszönynek hívják est a jó barátot!
Kik az iro hírét terjesztitek,
Ügy jártok, mint a föl se vett poéták.
A könyvo ma nem kell, a tömeg siket.
S a kort ma nem élvezik, csupán a léhük.

Ah, úgy van, úgy! IHába kérkedünk,
Hogy versenyizünk a mívelt nemzetekkel.
Sívünk nem él, csupán idegsetünk!
Ujságpapír, botrányok; más ma nem kell.
Ujság ujságot ér szünetlenül,
S írónak, kiadónak foga vásik.
Posztikisli ellopásán még hevül,
A t. cz. publikum, jó könyvtül ásit.

Irók művét ne emlegesd neki;
Elalszik már a csümtül is, ha hallja,
S nem lelki benső szükségéből veszi
A könyveket; nincs pénse holmi dalra.
Egy pár garast ha mégis vet nekik,
Az irodalmat pártolom! — kiáltja.
Pedig sok másra két kézzel telik;
Tanum a bor, korteskedés s a kártya.

Hát meddig tart még ez az állapot! ...
Siket füleknék meddig szót az ének? ...
Ti nyelvetekre büszke magyarok,
Hát könyves boltba már ti sose léptek?
S ti fiatal barátaim, vajon
Megérték-é míveltöb kort amannál,
Midőn magyar háznál az asztalon
Könyvo nem volt láthato, kivöve — naptár?..

Szövem ast mondja, nem fog tartani
Örökké ez a mozúlattan álom.
Mindnyájunknak fog még hajnallani,
Nekünk is lesz még ünnepe a világon.
Apoljuk, tartsuk ébren a reményt,
Hogy a magyarnak van még sáve, lelke.
Aranyt, Pétsőt, Katonát, Keményt,
Nem hoshat létre pusztá vakszerencse.

Barátaim, ti is reméljétek:
Az írónak szüksége van reátok.
Hígyjétek, ez tovább így nem lehet.
Lehull a nemzetről a régi átok.
Csak szorosán, csak összetartsatok!
Aruljatok dall, bölcseséget, eszmet,
Ast mondta egy magyar, a legnagyobb:
Ha Magyarországot nem volt is, de lesz még!

REVICZKY GYULA.

Solymossy Elek magyar dalesarnokot akar Budapestnek állítani.

Felek Miklós az értekezleten kijelenti, hogy nem pártolja a gondolatot, mert nem lehet jó daltársulatot szervezni.

Éva Lajos azért nem pártolja, mert Budapestben magyar daltársulathoz való publikum nincs.

Csak az nem jut senkinek sem eszébe, hogy magyar dalesarnokot állítani azért nem lehet, mert nincs hozzá 100.000 forint.

BORKORCSOLYÁK.

Jól töltött ebéd után össze ült a társaság egy kis tracsra. Többi közt elkezdték fagatni a plébános urat, hogy ugy-e bizony, sok furcsaságot tudnak meg a papok gyóntatás közben. — Sokat, — hagyta reájok a plébános úr. Hanem erre aztán abból a sokból nagyon szerettek volna némelyek legalább egyet megtudni. Csakhogy persze hiába firtatták a plébánost, az nem vallott többet mint ezt: — A mit elárulhatok, az csak annyi, hogy mikor ebbe a parochiába jöttem, a legelső asszony, a ki gyónt nálam, azt gyónta meg, hogy megcsalta férjét.

Később egy házaspár jött látogatóba: a feleség egész szívéllyességgel megy a plébános úrhoz és nagy szeretetreméltósággal üdvözlí:

— Ah! jó napot, kedves főtisztelendő úr! Beh rég nem láttam! Pedig mi olyan jó barátok vagyunk, ugy-e? hiszen tudja, hogy én voltam önnek itt a legelső gyónója...
Tableaux.

EX CATHEDRA.

Uraim, egykoron majd oly helyzetbe jön az erdősz, a művelődés folytán, hogy csak port tesz a zsebébe és a legélvezetesebb gulyást képes főzni az erdőben, mert mi sem lehetetlen már mai napság, a midőn képesek fából is elefántesont készíteni.

Az előtt itt az égerfák idylli képet nyújtottak: de most már le vannak kaszabolva.

Ugy, miként a huszár a lovon, ugy ülök én a tanszéken.

Egyszerre puff! leesik a zuzmara, s a hegy lejtőjén örülten száguldanak a szálfák.

Hisz ezek a csemeték bolondok, — nyakrafőre nőnek össze-vissza a nélkül, hogy felkérnék őket reá!

Ezen fa már úgy működik, mintha agyon volna ütve!

Az épületfa ma még a Dunán van tutaj alakjában, holnap már mint mestergereunda szerepel.

A jó trágya a gazdának a lelke.

A gőzfűrészes keretének sulya lefelé csúg.

Mikor a rókát a lyukába hallgatjuk, füleinket a földhöz szegezzük.

ZERKESZTŐI SUBROSA. *←→*

Ujságolvasó. (Rte.) Köszönjük a szives érdeklődést nagyon. A multkor küldött képeszmét meg is rajzoltattuk, — mint láthatta, — csak egy kis változtatást tettünk rajta. A most küldöttet elteszük akkorára, ha majd a képviselőház előtt az ügy szóba kerül. — **P-ch L-ó.** A verset a közlendők sorába tettük. — **Don Zsoszly.** A szerelmi vallomást — kicsit igazítva rajta — közölni fogjuk. — **Üti Bunkó.** Pompás. Ilyet mentől többet! — **Oda Veres Filkóhoz.** „Hm! mi ez annak? Tüzes vassal kell azt döfölni, uram, mert bagariából vagyon neki a bőre. — **M-r M-s.** Köszönöm a szép rajzokat. Majd valamit kieszelünk hadi-díknak. Az adomákat — ha lehet — mielőbb. — **Több kéziratról jövőre.**

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Szabó Endre.**

(Szállása: József-körút 48. sz.)

Legelőszőbb bevásárlási forrás a tüzelő anyagokra.

KÖSZÉN **COAKS**

Salgó-Tarjáni szalon darabos **60 kr.** Az árak 50 kgr.-ként,
 „ „ „ koczka **55 kr.** azaz egy vámmászsa
 „ „ „ dió (tölt. kályhákhoz) **50 kr.** szerint, Pesten a ház-
Porosz szalon-szén darabos, koczka és dió. **80 kr.** hoz hordással és pin-
Coaks a légszeszgyár eredeti ára mellett. **87 kr.** czébe rakással érte-
 legalább 150 kilo megrendelésnél, Budára aránylag drágább. tődnek,

Egész koecirakományok, azaz 20—30 métermászsa vételnél tetemesebben olcsóbb.

FA száraz és egészséges a véglesi uradalom erdőségeiből, méter-
 ülekben egészben és eldarabolva: **hasonlóképen súly sze-
 rint zsákokban.** Legkönnyebb ellenőrzése az átvett mennyiségnek.
 A bevásárlásnak legelőszőbb és legelőszzerűbb módja.

ÉDER ANTAL GYULA

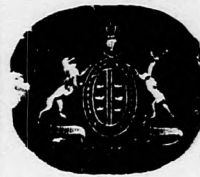
legrégibb budapesti tüzelőanyag-üzlete.

FŐIRODA: IV. ker. Ferencziek-tere 4. szám.

Legelőszzerűbb megrendelési mód levelezési lappal.

Figyelembe ajánlom, hogy csak ama szállítmányért vállalom
 kezességet, mely az én czéggemmel ellátott szállítólevéllel
 küldetik. — Kimerítő árjegyzékek kívánatra megküldetnek.

A németországi gyógyászati ügytársulatok által megvizsgált és
 kitünő alkalmazhatóság végett a magas cs. és kir. magyarországi
 helytartóság által engedélyezett

Köszvényvászson

mindenféle köszvény,
 csúz, rheuma, szagga-
 tás, mell-, gerincz-fáj-
 dalmak, keresztcsont-
 fájás (Hexenschuss),
 lábköszvény stb. ellen.

Egy csomag ára 1 frt 5 kr., kettőserejű 2 frt 10 kr.

Dr. Hufeland híres orvos gyógytani műveiben így szól: Két
 baj létezik, melyek ellen a gyógytan haszntalan kutatott eddig
 gyógyerővel bíró szer után, e bajok a **fejszű és köszvény.** Ezek-
 nek óvszere a köszvényvászson által feltéve van

dr. Buron párisi általános seb-tapasza,

mindenféle sebek, gennyedések és daganatok ellen. — Egy köcsög
 ára a használati módszerrel együtt 70 kr., kisebb köcsög 35 kr.
 Postán küldve 10 krral több. Valódián kapható Budapesten egy-
 edül csak **Török József** ur gyógyszerertárában, király-utca 7. sz. —
 Debreczenben: Rothscheek ur gyógyszerertárában. — Szombathelyen:
 Pillich Ferencz ur gyógyszerertárában. — Mohácson: Jézovics
 Károlynál. — Kolozsvárt: Wolff és Hintz gyógyszerészernél.
 — Egerben: Köllner gyógyszer. — Szegeden: Weigler György és
 Kovács gyógyszer. — Temesváron: Kahner és Tarozay gyógyszer-
 sertárában. — Nagyváradon: Molnár gyógyszer. — Nyírában:
 Tomba Korn. 1. — Pécsen: Pacler. — Nagy-Szebenben:
 Schneider. — Székesfehérváron: Diabella Gy. — Gyöngyösön:
 Vozáry gyógyszer. — Szigetváron: Ehrenfeld W. gyógyszer. — Mis-
 kolczon: Ujházy Gy. — Pósonyban: Schopper Gy. — Kassán:
 Eschwig gyógyszer. — Brassóban: Kugler gyógyszer. — Aradon:
 Tones és társánál. — Oravicán: Cnoblauch gyógyszer. — Bel-
 grádon: Dilber gyógyszer. — Ujvidéken: Grossinger gyógyszer. —
 Zágrábban: Mithal gyógyszerészernél.

!!! Mi az !!!

Osztrák közbenjáró iroda, Bécsben.

VI., Mariahilfstrasse 1 B Casa piccola.

Közbenjár **mindenben!** Kölesnök, vételek, eladások, in-
cassok, adósságok behajtása; **minden irányban kiegy-
ezések, értesítések, képviselések, keresetek, röviden minden**
megbízás; rendez a legdelikátabb, titkosabb ügyeket hamar
és titoktartás mellett.

Idei könyvpiacunknak kiállításában legdíszesebb,
tartalomban legérdekesebb jelensége: a

Székely Tündérország

BENEDEK ELEK-től.

A 18 éves művészi czímképpel ellátott kötet ára füzve 3 forint
vászon kötésben 4 forint.

PALLAS irodalmi és nyomdai részvénytársaság
könyvkiadó-hivatala,
BUDÁPEST, Gránátosutca 6.

GUMMI- és HALHÓLYAG.

Legfinomabb és legbiztosabb elővigyázati készülék
minden következmeny ellen, csak valódi párisi garanti-
rozottatik, tuczatja 1, 2, 3, 4 és 5 frt. — Legfinomabb
párisi óvó-szivaeszkák, tuczatja 2, 3 és 4 frt. — Leg-
finomabb hölgy-preservatívák, darabja 2 frt. — Kitűnő
suspensoriumok, darabja 1 frt, 1 frt 50 kr, 2 és 3 frt.
— Küldi titoktartás mellett, használati utasítással

Jul. Reif. specialista, WIEN,
IV., Margarethenstrasse 7.

PULLETZ JÁNOS

gépgyára, BÉCS, VI., Hornbostelgasse 5

ajánlja ujonnan javított

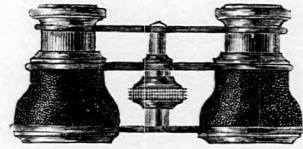
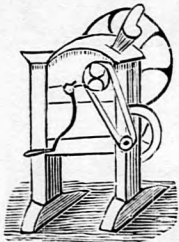
DARÁLÓ-MALMAIT

mindennemű gabonára kétféle nagyságban, kézi erő és
járgányhajtásra. — Továbbá javított

kukoricza-morzsolóit.

Javitásuk abban áll, hogy a csövek tisztára lemorzsol-
tatnak, s bármily nagyok legyenek is a csövek, megtor-
kollás nem fordulhat elő, mint az a többi gyártmányok
nál igen gyakran megtörténik.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

CALDERONI és TÁRSA

látészérek Budapestén, váci-utca 30. és kishíd-utca 8. sz.

ajánlanak szemüvegek, orrszipetők- és lorgnetteket finom üvegek
vagy valódi hegyjegecsekkel a legújabb alakokban, szürke és kék
védőszemüvegeket, színházi látésöveket szintűve üvegekkal a leg-
különfölb kiállításokban, kettős tábori látésöveket, távesöveket,
nagyító üvegeket, götesöveket, rajzeszközöket és rajzműszereket,
higany és Aneroid légsúlyméröket, hőméröket, napórákat, folyadék-
méröket, stereoscop szekrényeket és fényképeket stb.

Képes árjegyzékek kívánatra bérmentve küldetnek.

I-ső cs. és k'r. kizár. szabad. ujonan javított

Ruganyos sérvkötők

Fontos a szenvedőknek.

sérvvédővel.

Fontos a szenvedőknek.

A legújabb találmány az amerikai, ujonan javított ru-
ganyos sérvkötő Politzertől; ez rugók nélkül van, tisztán
ruggyantából művésziesen szerkesztve s az a célja, hogy
még a legüdültébb sérveket is lehető legrövidebb idő
alatt egyenletes fekvésbe hozza s úgy nappal a legerő-
feszítébb munkánál vagy a sokat járkálásnál, mint szinte
éjjel alvásközben is használható, a nélkül, hogy a
sérvbajban szenvedő hivatásában legkevésbé is volna
akadályoztatva. Felette nagy haszon, hogy az még éjjel
is a testen maradhat, mivel hogy a szenvedő testrésze
kiváltképen jótékony kellemes nyomást gyakorol s a
legtöbb esetben még a sérv biztos gyógyulását is esz-
közli. A legtöbb orvosi tekintélyek által elismerve, meg-
vizsgálva s a legjobbnak találva: professor Kovács a
sebészeti kóroda alelnöke, dr. Gross Lajos magy. kir.
egészségügyi tanácsos, dr. Glück Ignác kir. törvényszéki
orvos által.

Alólírott egyszersmind nagy raktárt is tart angol és
francia acél-sérvkötőkökből, — függesztő készülékeket
(suspensorium) gummiból, szövötteket, mint szintén szarvas-
bőrből. A szarvasbőr és gummi suspensoriumok célja,
hogy a táguást megakadályozzák.

Méhfeeskendők, légpárnák, ágybetétek, periodotáskák,
präservatívumok, gummiharisnyák és mindennemű gummi-
árucikkék. Sérvkötőknél kérem megjelölni: jobb, bal
vagy kettős-e, mint szintén a test bőségét is. Megrende-
léseket utánvétel mellett elfogad

POLITZER MÓR

cs. és kir. szab. sérvkötő-készítő Budapestén, Deák-Ferencz-utca.

Árak: urak, hölgyek és gyermekek számára, egyoldali-
nak dbja 6—10 frt, a kettősnek dbja 10—16 frt, gyer-
mekeknek felével olcsóbb.

Ugyanitt kapható a legjobb amerikai sérvkenőcs. Egy
tégely ára 3 frt 50 kr.

A LEGJOBB
CZIGARETTA-PAPIR
a valódi
LE HOUBLON

francia gyártmány.
Cawley és Henry-től Párizsban.
Utánásoktól mindenki óvatik.

A cigarettá-papir csak akkor valódi,
ha minden egyes lap
LE HOUBLON bélyeggel és
minőcük boríték az allant álló véd-
jeggyel és aláírással el van látva.

Fac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Bréanger à PARIS

Tek. Török József

gyógyyszerész úrnak

Budapest, király-utca 12.

Másfél év óta szakadatlan derék- és kereszt-fájdalmakban szenvedvén, minden ezen betegség ellen hirdettet szert, köztük korneuburgi Kvízda F. J. ur köszvény elleni szerét is, használtam, de mind hiába, míg végre az Ön által hirdettet szabadalmazott köszvény-vászonnal kísértettem meg szerencsém-et és legnagyobb örömmel és esodálkozásra ezen köszvény-vászon roppant fájdalmaitól néhány óra alatt teljesen megszabadított ott. Kivánságom volna, hogy ezen bizonyítvány nyilvánosság elé kerüljön, hogy mindenki, ki annyit szenved, mint én szenvedtem volt, megtudhassa, mit használjon szenvedéseinek megszüntetésére. — Fogadjon m. t. gyógyszerész ur legmelegebb köszönetemet és hálám nyilvánítását, és maradtam mely tisztelettel

Budapest, IX. k. malom-utca 42. sz.

Luger E

Jelenkori tünemény.

Csillag Anna kisasszony óriási hosszú Loreley hajával, mely az általa használt saját készítésű hajnövesztő kenőcs által 14 hó leforgása alatt 185 ctm. hosszúságra nőtt és oly sűrű, hogy súlya miatt egy nagy részét a hajból ki kellett vágnia. Ezen hajnövesztő kenőcs a leghiresebb orvosi szakközvegek által elemében megvizsgáltatott és nemcsak ártalmatlannak, hanem a benne rejlő tulajdonságnál fogva kitűnően ismertetett el. Ezen kenőcs a haj növesztését elősegíti, a hajbort erősíti és a legbiztosabb szer a hajkihullás ellen, kitűnő sikerrel használtatott kopaszfejúek által is, nemkülönben azok által, kiknek szakál és bajusznövése ritkas.

Midőn alázatosan alólírottak az igen tisztelt közönséget és a magas nemesi rendet Csillag Anna kisasszony hajának megtekintésére meghívjuk, bátorkodunk egyszersmind köz tudomásra hozni, hogy említett hajnövesztő kenőcsöt Csillag Anna kisasszony üzleti helyiségünkben 50 kr, 1 frt és 2 frtos köcsögökben személyesen árusítja. Kiváló tisztelettel

CSILLAG és TÁRSA. Király-utca 26. szám alatt.

Vidékre csakis 2 frtos köcsögök küldetnek készpénz vagy utánvét mellett.

ANNA CSILLAG.

597

Összesen 10,000 nyeremény

II. KINCSEM-SORSJÁTÉK

1. főnyeremény

50.000

forint

forint

1 sorsjegy

1 forint

o. é.

11 sorsjegy

10 forint

o. é.

2. főnyeremény 20,000 3. főnyeremény 10,000 forint o. é.

A sorsjegyek kaphatók a

Magyar Lovar-egylet sorsjegy-irodájában

Hatvani-utca **BUDAPEST** Nemzeti Casino

ugyszintén valamennyi váltóházaknál, lottogyűjtők és szivartözsdéknél.

További nyeremények

2000 frt

1000 frt

További nyeremények

5000 frt

3000 frt

A sorsjegyek valamint a sorsolási jegyzék portomenetes megküldése czéljából 15 krajczár melléklendő a megrendeléshez.

A sorsjegyek valamint a sorsolási jegyzék portomenetes megküldése czéljából 15 krajczár melléklendő a megrendeléshez.

Minden nyeremény készpénzben kifizettetik.